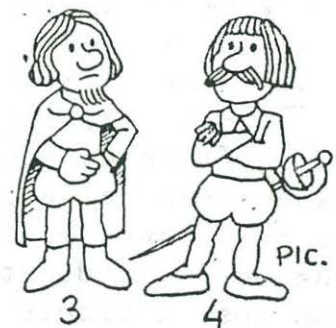

7 diferències

EL POSTRE DEL REI

FA POC ESTONA, UN D'AQUESTS PERSONATGES MENJAVA SALSITXES, L'ALTRE POMES, L'ALTRE FORMATGE I L'ALTRE ES MENJAVA EL POSTRE DEL REI. SABEM AMB CERTESA QUE ELS QUI PORTEN BARRET MAI NO MENGEN SALSITXES, ELS QUI PORTEN CAPA MAI NO MENGEN POMES I ELS QUI PORTEN ESPASA MAI NO MENGEN FORMATGE. EL QUE MENJAVA SALSITXES DUIA ESPASA, EL QUE MENJAVA FORMATGE PORTAVA BARRET. QUI ES VA MENJAR EL POSTRE DEL REI?

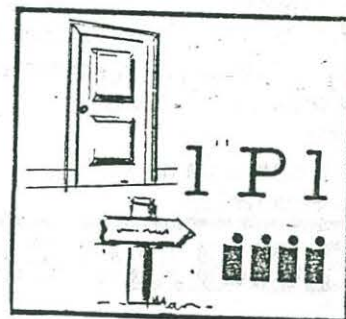
SOLUCIÓ
JOCS
I ENTRETENIMENTS

1 EL NUM. 3 ES VA MENJAR EL POSTRE DEL REI.

JEROGLÍFIC
(Porta, un, pe, u, postis)
... PORTA UN PEU POSTIS

JEROGLÍFIC
Aquest home...

PÒRTIC

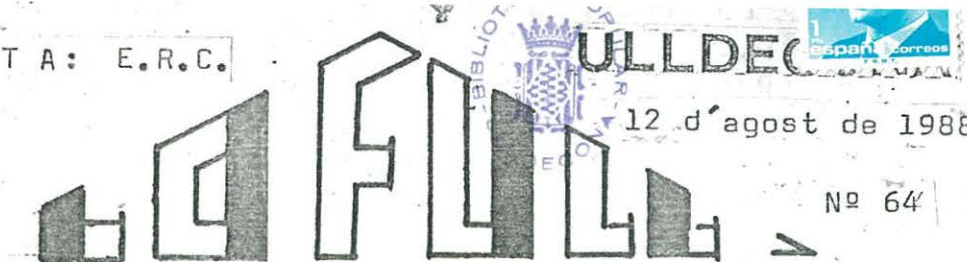
pel poble.

Sembla ser que per fi es pavimentarà la Plaça de Catalunya. Aquest és un fet important, ja que una plaça, encara que no cèntrica, si que té gran circulació, a veure si ho fan aviat i és un avenç per pavimentar el carrer O'Calleghan i l'avinguda Les Escoles. Per cert, mentre ho facin on aparcaran els camions?

I ara esports. La pre-temporada està funcionant força bé per a l'Ulldecona. El primer partit, jugat a les festes de Sant Carles de la Ràpita, es va guanyar per 2 a 3; encara que es va notar que era el primer partit, va causar una bona sensació. El diumenge dia 7, es va apallissar el Masdenverge per 1 a 7. Els nous fixatges estan responen i Rué tindrà problemes, agradables, per a confeccionar l'equip.

EDITA: E.R.C.

12 d'agost de 1988

Nº 64

A L'ESTIU TOTA CUCA VIU ... I MENJA.

El grup de dones d'Ulldecona ha col·laborat en les jornades d'estiu, amb la programació d'un taller de cuina, perquè creiem que tota persona, xiquet o xiqueta, ha de tenir la possibilitat per a desenvolupar-se en la vida sense haver de tenir dependència de ningú.

Els xiquets han pogut constatar que un afer tan habitual com és el menjar comporta una sèrie de treballs que sovint no es valoren com a tals.

Els xiquets han estat en un general més entusiasmats per la cuina que les xiquetes, potser per la novetat, la manca de costum. Això ens invita a reflexionar que potser als xiquets els tanquem una faceta que és valuosa per a la seva vida, en oferir-los la possibilitat de realitzar aquestes activitats, que ofereixen el seu desenvolupament personal.

Un percentatge de xiquets bastant elevat està mentalitzat que la cuina és cosa de xiquetes; se'ls ha intentat fer veure que "la més habilitat de les xiquetes" és la pràctica i no de les diferències de sexe.

El taller ha estat valcrat pel grup de Dones d'una manera positiva, perquè a part de possibilitar als xiquets una visió diferent del tema, creiem que ho han passat bé.

Esperem que a casa els permeteu demostrar el que són capaços de fer. Animeu-los!

El Grup de Dones d'Ulldecona

Josep M. Espinàs

El turisme és abundant a Peníscola, però s'adapta al seu urbanisme i a les seves formes de vida. És segur que, amb els anys, això canviarà. Tinc la impressió claríssima, aquí, que assistim als inicis d'una revolució turística, i que qualsevol dia aquesta Peníscola que hem conegut, encara tan antiga, tan centrada en ella mateixa, s'igualarà en el motlle dels indrets de moda. L'escenari afavorirà un nucli turístic excepcional.

M'atanso a una parada que ven postals i records.

Només té aquest llibre sobre Peníscola?

És un llibret, gairebé un fullet, que duu aquest títol: *Historia y guía del Castillo de Peñíscola. El Papa Luna en el gran Cisma de Occidente.*

—Miri —em diu el venedor—, aquí hi ha molts savis i lingüistes, fins i tot saben xinès, però no es decideixen a escriure un llibre sobre Peníscola. Arribarà un foraster amb estudis i l'escriurà.

—I l'autor d'aquest fullet, José Catalá Bolinches, qui és?

—No ho sé, suposo que serà català o valencià...

I ara ve la bona. Carrer enllà m'aturo en una altra parada i la venedora, en veure el llibre que duc a la mà, m'interpel·la: "¿Per què no l'ha comprat?"

—Això no és la història de Peníscola.
—Ah, no?
—És clar que no. Jo tinc la veritable història.

—Me la pot ensenyar?
—S'ha exhaurit. Però jo he venut els llibres de Rico Estasén, de Madrid, i d'un escriptor de Castelló, que són els bons. Quan vénen els de Barcelona em lloguen com a guia. Jo sé moltes coses de Peníscola, una vegada em van deixar uns llibres que ho explicaven tot.

—I no sap, per casualitat, qui és aquest José Catalá Bolinches, l'autor d'aquest llibret?

—És clar que sí! És el mateix que els ven.

—Però si ell mateix m'ha dit que no sabia qui era l'autor!

—És un home molt especial...

I tant, perquè no és freqüent que un autor dissimuli la seva condició d'una manera tan rotunda. Un autor, a més, tan devot de la retòrica que escriu: *¡Cuántos trovadores y juglares hicieron vibrar su viola y su sonora voz bajo las bóvedas de tu castillo, oh, Peñíscola!*

Al Grau de Castelló de la Plana he preguntat el camí de la platja. Resposta:

—To zeguio, ze déhan er coixe y brincan por lo arto.

Si ho pregunta un turista satisfet d'haver estudiat espanyol...

vacances.

A causa de la calor que estem patint al nostre poble, la taula de redacció, ha decidit fer 15 dies de vacances, és a dir, fins la setmana abans de festes. Esperem que l'espera no sigui tràgica.

Fins molt aviat!

Aquest Títol tan genèric ens pot causar espant, perquè el fet literari; i dins d'aquest el poètic, és complex; la majoria de les vegades se'ns espaca de les mans. Jo dins la meua experiència en fer poemes, he pensat una gran quantitat de vegades què ha estat primer el contingut o la forma?. El que sí està clar és el fet que quan un poema surt a la llum ha sofert un complicat procés de confecció. Crec que no és precís seguir per aquest camí, perquè ha estat matèria freqüent de crítics i poetes molt ben assabentat en aquesta matèria que nosaltres.

Fa uns dies em va reviure aquest tema un article de Narcís Comadira, que va sortir a la Revista Musical Catalana del mes de maig.

Heu pensat mai en comparar les diferents arts?. Sí, escultura, cinema, ... Els seus llenguatges són ben diferents, encara que tots són expressió estètica. En aquest aspecte, Narcís Comadira compara més intensament poesia i música: "La música és una estructura tancada, ja que només significa allò que és. La poesia, en canvi, és una estructura oberta perquè, a part de significar allò que és, la seva forma, té un contingut anterior a la seva forma, un contingut que significa des de la seva forma, però també a part de la seva forma".

Si és cert, com ja hem dit, els llenguatges artístics són diferents, però el que interessa és saber saber gaudir plenament de qualsevol manifestació artística sense cap privació. És molt interessant saber connectar aspectes. No us ha passat mai de llegir un poema i ser capaços de posar-li una tonada, d'anar dient les síl·labes tot seguint un ritme?. La connexió dins les diferents arts, si us hi poseu, la trobareu sorprenent. També em sembla estar en desacord amb la idea de Comadira: poesia i música no són ben bé sempre una estructura oberta o tancada respectivament, perquè de vegades ens aporten idees, matisos, vivències, que ens porten més enllà d'una estructura. Acabem dient que l'univers de les arts és tan ric i tan variat que no cal que nosaltres vulguem. Us convido. E. Ferré

RETALLS
HISTÒRIES
DE
PENÍSCOLA